

Przy przeniesieniu, połączeniem z awansem, miarodajne jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W wyjątkowych wypadkach—za zgodą Ministra Skarbu—możliwy jest zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

Wydatku na ubezpieczenie przewozu rzeczy Skarb Państwa nie zwraca.

§ 16. Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej, rachunki zaś kosztów przeniesienia — w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia się.

Przy delegacjach dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu 8 dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów powoduje utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 17 rozporządzenia niniejszego.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż służbową, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni przedstawienie do właściwej dysekcji lasów państwowych, która rozstrzyga ostatecznie.

§ 17. Udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 18. Osobom, wymienionym w § 1 rozporządzenia, służy w razie mobilizacji prawo przesiedlenia osób utrzymywanych w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) z zagrożonych terenów do obranych przez nich miejscowości na tych samych warunkach, jak przeniesionym służbowo.

Powyższe prawo służy również przy późniejszym sprowadzeniu powyższych osób do miejsca służbowego, wyznaczonego pokojową dysekcją.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1925 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

694.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 17 września 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych w sprawie kwalifikacji osób i instytucyj, wykonywujących meljoracje rolne z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. № 88 poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Jako osoby ukwalifikowane do sporządzania projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych i ich kosztorysów oraz do kierownictwa robót meljoracyjnych, przedsiębranych z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, uważa się osoby, posiadające obywatelstwo polskie, które:

- a) odbyły studia techniczne w jednej ze szkół akademickich, wyszczególnionych w załączniku 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w brzmieniu, ustalonym przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 22 poz. 183) i posiadają wymienione w powołanym załączniku dowody ukończenia tych studjów, odpowiadające warunkom, przewidzianym w pkt. *a* i *b* ustępie 2 art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521), w brzmieniu, ustalonym w § 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 27 lutego 1922 r., a nadto mają co najmniej 4-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych;
- b) odbyły studia na wydziale mierniczo-meljoracyjnym Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Meljoracyjnej w Poznaniu lub na wydziale meljoracyjnym Państwowej Szkoły Rolniczej w Żyrowicach i posiadają dowody ukończenia tych szkół, odpowiadające warunkom, przewidzianym w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 629), a nadto mają co najmniej 6-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych, z czego przynajmniej 3 lata pod kierownictwem osób ukwalifikowanych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;
- c) ukończyły jedną ze szkół średnich ogólnokształcących lub technicznych, wyszczególnionych w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. i posiadają dowody ukończenia tych szkół, odpowiadające warunkom, zawartym w § 4 tegoż rozporządzenia, a nadto mają — do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — co najmniej 10-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych, z czego przynajmniej 5 lat praktyki pod kierow-

nictwem osób ukwalifikowanych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Jako instytucje ukwalifikowane do sporządzania projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych oraz ich kosztorysów i do kierownictwa robót meljoracyjnych, przedsiębranych z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, uważa się:

- a) biuro meljoracyjne tymczasowego wydziału samorządowego we Lwowie;
- b) instytucje, zajmujące się wykonywaniem meljoracyj rolnych, a posiadające w charakterze odpowiedzialnych kierowników, osoby ukwalifikowane w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Posiadanie przez zainteresowane osoby przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu kwalifikacji do sporządzania projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych i ich kosztorysów oraz do kierownictwa robót meljoracyjnych, przedsiębranych z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, stwierdza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W celu uzyskania tego stwierdzenia zainteresowane osoby winny wnieść do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych podanie, do którego załączyć należy:

- a) dowód obywatelstwa polskiego;
- b) dowody posiadania wykształcenia i odbycia praktyki—stosownie do postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

695.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 sierpnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zmian w załączniku 1 (wykaz szkół) do rozporządzenia z dn. 24 marca 1925 r. o wykonaniu art. 57 ustęp ostatni ustawy z dn. 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Na mocy art. 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 61 poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 marca 1925 r. o wykonaniu art. 57 ustęp ostatni ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 253) uzupełnia się przez dodanie na końcu nowego działu VIII. Naukowe zakłady na obszarze Wolnego Miasta Gdańska:

1. Politechnika Gdańska (studenci),
2. Polskie Gimnazjum Polskiej Macierzy Szkolnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 kwietnia 1925 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

696.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 5 września 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wykonaniu art. 19 konkordatu w sprawie obsadzania beneficjów proboszczowskich.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1925 r. o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską, określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-katolickiego (Dz. U. R. P. № 47 poz. 324) zarządza się co następuje:

§ 1. Za instytucje teologiczne w Polsce w rozumieniu ustępu 2 art. 19 konkordatu (Dz. U. R. P. № 72 poz. 501) uważa się seminarja duchowne, które Kościół katolicki według art. 13 p. 2 konkordatu ma posiadać we wszystkich diecezjach oraz wydziały teologiczne katolickie przy uniwersytetach w Polsce.

Za instytucje papieskie w rozumieniu ustępu 2 art. 19 konkordatu uważa się te zakłady wychowawcze i naukowe dla wykształcenia kapłanów, których statuty zostały nadane przez Stolicę Apostolską.

§ 2. Zapytania ze strony władzy duchownej wystosowane w myśl ustępu 3 art. 19 konkordatu do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, należy wnosić za pośrednictwem właściwego urzędu wojewódzkiego, który odnośne pismo władzy duchownej przedłoży Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z własną opinią.

§ 3. W razie istnienia zarzutów, przewidzianych pod punktami 1 i 2 w drugim ustępie art. 19 kon-